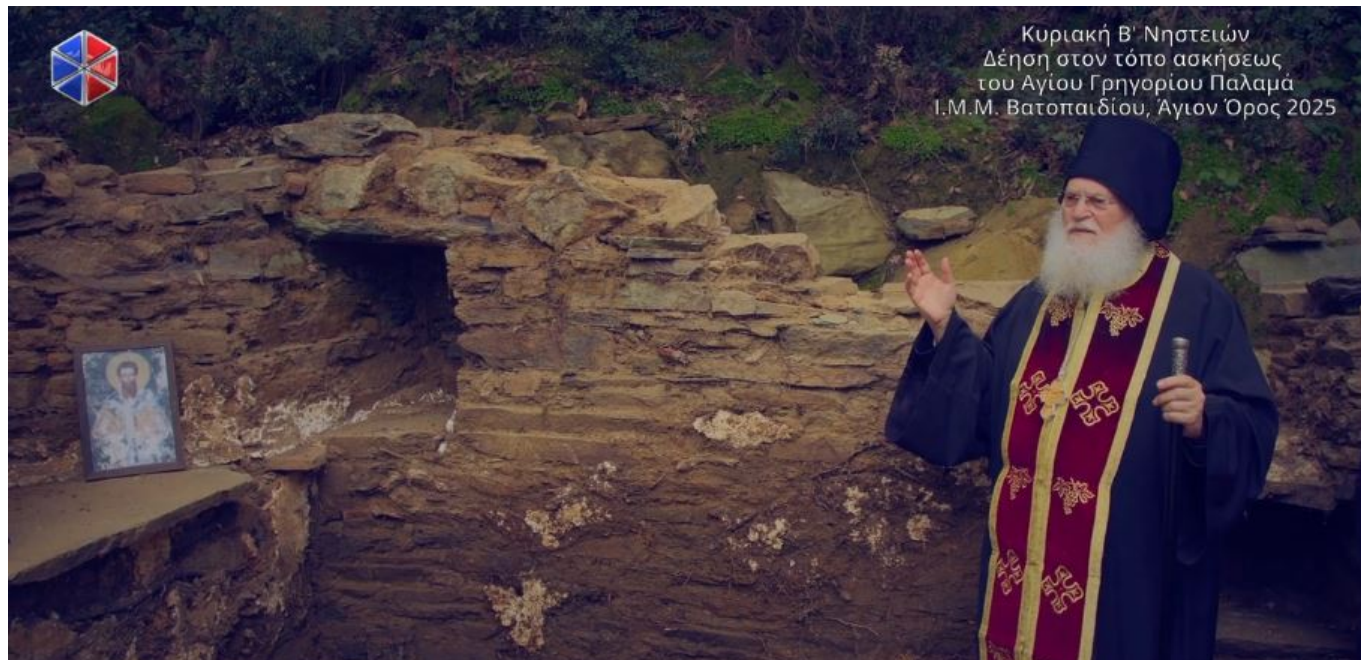

Δέηση στον τόπο ασκήσεως του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά

/ [Αγιορείτικα](#)

Την Κυριακή Β΄ των Νηστειών μετά τη Θεία Λειτουργία Πατέρες της Βατοπαιδινής Αδελφότητας με τον Καθηγούμενο Γέροντα Εφραίμ μετέβησαν για ευλαβικό προσκύνημα πλησίον της Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου στον τόπο ασκήσεως του οσίου Νικοδήμου του Ησυχαστή και του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, όπου και τέλεσαν δέηση.

Η Ι.Μ.Μ. Βατοπαιδίου κατά τον 14ο αιώνα αποτέλεσε ισχυρό, ακμαίο και φημισμένο κέντρο του ησυχασμού. Γι' αυτό και σύναξε εντός και γύρω της σπουδαίες ησυχαστικές μορφές όπως των αγίων Σάββα του Νέου, Γρηγορίου Παλαμά, Φιλοθέου Κοκκίνου και Νικοδήμου του Ησυχαστού.

«Όλοι τους ήταν θερμοί υπέρμαχοι της ησυχαστικής εμπειρίας και θεολογίας κι επιλέγουν ως τόπο ασκήσεως τους, είτε τη Μονή, είτε τα γειτονικά κελλιά της». Ο όσιος Νικόδημος ασκήτευε σε κελλί κοντά στη Μονή

Βατοπαιδίου στις αρχές του 14ου αιώνα. Εκεί τον βρήκε ο άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ασκούμενο και λόγω της μεγάλης του αρετής θέλησε να του υποταχθεί. Ευρισκόμενος πλησίον του οσίου Νικοδήμου ο άγιος Γρηγόριος είχε τελεία υπακοή και υποταγή, συνεχή νηστεία και αγρυπνία, ακατάπαυστη προσευχή, θερμή θεοτοκοφιλία, αγιοφάνειες και υψηλές πνευματικές καταστάσεις, στις όποιες τον οδηγούσε και διατηρούσε ο θεωρητικός και διακριτικός όσιος Νικόδημος.

Ολοι οι βιογράφοι του αγίου Γρηγορίου του Παλαμά αναφέρονται στον Γέροντα του όσιο Νικόδημο και τον ονομάζουν: «γενναίον και θαυμαστόν Μοναχόν κατά πράξιν και θεωρίαν, γνωστόν εις ολόκληρον το Άγιον Όρος διά την αρετήν του». «Πολύ γνωστόν σε όλους τους αγιορείτας. ο Νικόδημος ζούσε ησυχαστικά και ήταν μεγάλος Γέροντας». Πηγή όλων των πληροφοριών είναι ο άγιος Φιλόθεος ο Κόκκινος. Κατά τον άγιο Φιλόθεο ο άγιο Γρηγόριος ο Παλαμάς έμεινε παρά τον όσιο Νικόδημο επί μία τριετία (1319-1322) ως την μακαρία κοίμηση του Οσίου.